

باروقی (۱۵)

اردوگاه «کروپر»

منبع: القبس . مترجم: محمدعلی عسگری

جورج پیرو، مامور سیا که موظف به مراقبت از صدام در دوران زندان و تحقیق درباره او بود خود را در یک تنگنا می‌دید. با خودش می‌گفت: این زن کیست. پرستار؟ دکتر؟ آیا هموست که صدام در نامه‌هایش پیوسته از او یاد می‌کند؟ محل زندان صدام حسین از زمانی که در دسامبر ۲۰۰۳ توسط نیروهای آمریکایی دستگیر شد مخفی بود و هیچ‌کس از آن خبر نداشت. این درواقع یکی از راه‌های بغداد به شمار می‌رفت. هیچ‌کس حتی در اردوگاه کروپر هویت او را نمی‌دانست. به جز کسانی که مامور مستقیم پرونده او بودند. همه او را «ویکتور» صدا می‌زدند که یک اسم رمز جدید برای صدام بود. جورج پیرو به‌صورت روزمره، نامه‌های ویکتور را بررسی می‌کرد. همه امیدیش این بود که به عناصری دست یابد تا به وسیله آن بتواند پسر زندانی‌اش فشارهای روحی وارد کند. همه‌جا یک زن نامرئی وجود داشت. او «الیس»، همان کسی نیست که به صدام اجازه می‌دهد بخندد، با او حرف می‌زند و نسبت به آینده امیدوارش می‌کند؟ آیا همو نبود که صدام از ملاقات‌های لذت می‌برد و احساس خوشایندی می‌کرد؟ گوئی با هم به‌صورت مشترک از یک درد انسانی می‌کاستند. او بود که به صدام توان عبور از دیوارهای سیمانی آن اردوگاه نظامی را می‌داد.

به هر حال، مهم‌ترین کار جورج پیرو این بود که به‌صورت مشخص بفهمد این آدم، سیستم امنیتی حاشیه صدام را مختل می‌کند یا خیر؟ آیا صدام تلاش می‌کند از طریق این اسم رمزی، پیام‌هایی را به خارج از زندان ارسال کند؟ باید کنه این قضیه روشن می‌شد.

چند هفته بعد از مراقبت، جورج پیرو به خطایی پی برد که نزدیک بود ماموریتش را ناپود کند زیرا دیگر برایش تقریبا قطعی شده بود فردی به نام «الیس» در زندگی صدام وجود ندارد. بلکه این امر به پرستاری مربوط می‌شد به نام «اربرت الیس». درواقع این مرد یک دکتر آمریکایی سیاهپوست از ایالت میسوری بود که جمعی واحد شماره۴۳۹ به شمار می‌رفت.

رابرت الیس مامور شده بود به هر قیمتی شده از سلامت ویکتور حراست کند. باید رئیس‌جمهور عراق تحت مراقبت آمریکایی‌ها قرار داشته و تا زمان محاکمه زنده می‌ماند. پرونده پزشکی صدام در آن زمان از بالا رفتن فشار خون او حکایت داشت. همچنین پروستاتش ورم کرده بود و کبدش نیز کمی التهاب داشت.

مراقب باش

درحالی‌که رابرت الیس به زندانی خود نزدیک می‌شد، نگهبان قبلی آخرین سفارش‌ها را به او می‌کرد: «مراقب باش. این مرد خیلی قوی است و می‌تواند با اشارهایش حرف بزند. او یک روانپزشک دقیق است.» صدام برای استقبال از پرستار جدیدش برخاست. این پرستار روزی دومرتبه به او سر می‌زد. یعنی ساعت‌های هفت‌صبح و هشت‌شب. صدام یک بیمار خاص بود. هرگز از هیچ دردی شکایت نمی‌کرد. برای همین تشخیص دردهایش مشکل بود. ضعف جسمی خود را پنهان می‌کرد. ترجیح می‌داد مکنونات درویشش را افشا نکند. حتی با کسی که همان اسم «پرستار الیس» بر او ماند.

اما رابرت تلاش می‌کرد به دلیل افزایش فشار خوشن صدام را به خوردن داروهای خاص تشویق کند. صدام به او می‌گفت: «می‌دانم که تو نمی‌توانی زبان مرا بفهمی. اما من مایلم این را برایت بخوانم.» اشاره به دفتری که با خود داشت و هر روز یادداشت‌هایی در آن می‌نوشت.

صدام خاطراتش را برای او خواند و بعد شروع به خواندن قصیده‌ای عربی کرد که سروده بود. رابرت با وجود اینکه نمی‌فهمید لبخندی زد و سعی کرد به حرف‌های زندانی‌اش گوش دهد و این تقریبا برای صدام کافی بود. صدام هم از این امر راضی بود و داروهایش را راحت‌تر می‌خورد.

از آن به بعد، صدام هر روز غروب یادداشت‌به‌دست منتظر رابرت می‌ماند تا برای او شعر بخواند و از باورهایش برای او بگوید همچنین از گل‌ها و زنان و گنجشک‌ها. بعد از هر وعده غذا، تکه‌ای از پنیر را در جیبش مخفی می‌کرد تا به گنجشک‌هایی که به او سر می‌زدند هدیه کند.

یک روز گنجشک‌ها نیايندند و صدام ترجیح داد به سولوش برگشته و قدم بزند. با صدای غمگین به نگهبانش گفت: «به نظرم گنجشک‌ها امروز زود غنایشان را خورده‌اند.»

صدام تصمیم گرفت دوستان گنجشک خود را بازگرداند. باغچه کوچکی در همان محل استراحتش ساخت. البته به کمک نگهبان. از مادرش خواست چند نمونه بذر فرستد و به این ترتیب دوباره گنجشک‌ها و پرندگان به آنجا مراجعت کردند. این بگومگوها موجب نزدیکی بیشتر بین آن دو شد و رفقه‌رفته اسراری را ردوبدل کردند. برای مثال رابرت نزد او اعتراف کرد که پیش از آمدن به عراق یک زن دوم داشته است.

رئیس‌جمهور برکنارشده پرسید: تو دوتا زن داشتی؟

رابرت گفت: بله. اما نه در یک زمان. چون این مساله با قوانین ما جور درمی‌آید.

ادامه دارد

دو سال و ۱۰ ماه و سه هفته بعد از آغاز اعتراضات مردمی که به جنگ داخلی تمام‌عاری تبدیل شد، حالا نمایندگان دولت سوریه و مخالفان برای دومین روز در قالب مذاکرات صلح پای میز مذاکره نشستند مذاکراتی که قرار بود به خونریزی‌ها پایان دهد و منطقه را از غرق‌شدن نجات دهد، اما آنگونه که اخضر ابراهیمی، فرستاده سازمان‌ملل می‌گوید مذاکرات همچنان دستاورد چندانی نداشته است. با این حال روز گذشته موضوع مبادله زندانی‌ها به بحث گذاشته شد. قرار بود دیروز در ادامه بحث پایان‌دالن به محاصره برخی شهرها و روستاها، موضوع آزادکردن زندانیان و گروگان‌ها از سوی دو طرف بحث قرار گیرد اما این موضوع نیز به نتیجه نرسید. بنا به گزارش‌ها دلیل این بی‌نت‌حضورنداشتن گروه‌های گروگانگیر در این نشست است. بسیاری از گروگان‌هایی که توسط مجموعه‌های مسلح مخالف نظام به گروگان گرفته شده‌اند تحت امر ائتلاف مخالفان حاضر در ژنو نیستند و همین امر موجب بی‌نتیجه‌مآندن این دور گفت‌وگوها شده است.

به گزارش الجزیره اخضر ابراهیمی شنبه شب در کنفرانس خبری پس از مذاکرات گفت: هزاران نفر ناپدید یا درزیده شده‌اند. امیدوارم همه آنها آزاد شوند اما آیا این واقعیت نیست که هزاران نفر در زندان‌های دولت هستند؟ ابراهیمی در ادامه افزود: سازمان ملل از دولت سوریه خواسته است که در ابتدا حداقل زنان، افراد مسن و زندانیان زیر سن قانونی را آزاد کند.

روز یکشنبه نیز سخنگوی هیات مخالف سوری اعلام کرد فهرستی از دهه‌هزار بازداشتی از جمله هزاران زن و کودک را ارائه کرده‌اند. او در پاسخ به سوالی درمورد زندانیان در بند ارتش آزاد سوریه گفت: زندانیان ارتش آزاد سوریه زندانیان جنگ هستند. آنها جنگجو هستند و نه غیرنظامی. این در حالی است که دولت سوریه می‌گوید شورشیان با اسیران جنگی بدرقاری می‌کنند. در همین حال وزیر اطلاع‌رسانی سوریه با بیان اینکه نظام سوریه خواهان حل مساله زندانیان سوری بدون تبعیض است، تأکید کرد:مخالفان سوریه مسئول محاصره هزاران شهروند سوری در روستاها و مناطق مختلف هستند. عمران الزعبی در ادامه گفت: برای گفتگو در

۴سال حبس برای شوژیونگ
شوژیونگ، فعال پیش‌رو چینی که علیه فساد در چین فعالیت می‌کرد، به چهارسال حبس محکوم شد. اتهام او تشکیل اجتماعات برای «ایجاد اختلال در نظم عمومی» بوده است. شوژیونگ ماه سال گذشته بازداشت شد و در حصر خانگی بود تا اینکه محاکمه او روز چهارشنبه گذشته آغاز شد. (بی‌بی‌سی)

در این روزها وضعیت کی‌یف پایتخت اوکراین و به‌خصوص میدان استقلال این شهر بی‌شبهات به میدان‌های جنگ در شهرهای سوریه نبوده و آتش و دود از هر گوشه زبله می‌کشد. مخالفان و معترضان به سیاست‌های دولت «ویکتور یانوکویچ» رئیس‌جمهوری این کشور که مورد حمایت مستقیم اتحادیه اروپایی و غرب هستند، با تسخیر میدان استقلال کی‌یف در پشت سنگرهایی از لاس‌تیک‌های اوتوپیل و کسبه‌های شن و برف طوری آرایش گرفته‌اند که آمادگی برای جنگ شهری را نوید می‌دهد. این اعتراضات به حدود دوماه قبل برمی‌گردد که یانوکویچ حاضر نشد پیمان تجارت آزاد با اتحادیه اروپا را در قالب طرح موسوم به «مشارکت شرقی» امضا کند. از آن روز تاکنون به‌لحاظ تحولاتی که در اوکراین اتفاق افتاده است و به‌خصوص بعد از توافق بین یانوکویچ با «اولادیمیر پوتین» رئیس‌جمهوری روسیه جهت گسترش مناسبات تجاری و اقتصادی که با بخش امتیاز تخفیف ۳۰ درصدی قیمت گاز صادراتی و همچنین اعطای یک وام ۱۵ میلیارددلاری به اوکراین همراه بود، تقابل بین مخالفان و دولت شدت بیشتری به خود گرفته است. این منازعه طی روزهای اخیر آنچنان گسترش یافته است که مرکز کی‌یف را به یک میدان جنگ واقعی تبدیل کرده که در آن صدها نفر از دو طرف از جمله ۱۰۰ پلیس زخمی و سافتر از معترضان نیز کشته شده‌اند.

ایین در حالی است که هفته گذشته و زمانی که معترضان حاضر به ترک میدان استقلال کی‌یف نشدند، پارلمان اوکراین که اکثریت آن در دست حامیان دولت است قانون محدودیت تجمعات را به تصویب رساند که این اقدام بر آتش اعتراضات افزود. تشدید منازعه بین دوطرف آن هم بر سر عدم امضای یک پیمان تجاری هرچند این توافق مهم باشد هرگز نمی‌تواند یک بهانه و توجیه منطقی برای بی‌ثباتی سیاسی- اجتماعی و احتمال فروپاشی سرزمینی یک کشور تلقی شده و روند وقایع در راستای کنش‌های طبیعی به حساب آید. اصولا اوکراین بعد از استقلال به‌لحاظ سرزمینی یک ملت دوباره و یک ساخت سیاسی- اجتماعی پارالوکسیکال است که ترسیم خطوط و سطوح سیاسی آن بر اساس حوزه‌های سرزمینی متفاوت در شرق و غرب این کشور رقم می‌خورد. در شرق صنعتی ملتی از نژاد اسلاو، مسیحی ارتدکس، بیشتر روس‌زبان و بخش بزرگی از جمعیت با تابعیت دوگانه روسی- اوکراینی زندگی می‌کنند در حالی که به عکس در غرب کشاورزی مسیحیان کاتولیک، غیراسلاوهای ناسیونالیست و جمعیت‌هایی ساکن هستند که به لحاظ تاریخی همیشه خود را بخشی از ساخت اروپایی تعریف کرده‌اند. هنوز حافظه تاریخی مردم شرقی از یاد نبرده است که در طول جنگ‌جهانی دوم ارتش شبه‌نظامی رهبر ناسیونالیست‌ها «استان باندر» که در همین اعتراضات در میدان استقلال بزرگ‌داشتن وی توسط معترضان انجام گرفت عمده نیروهای خود را از غرب کشور باگیری می‌کرد و در ارتباط

جهان

سفیران فرانسه و سوئد در حین مذاکرات

ادامه مذاکرات بی نتیجه

«ژنو ۲» به گل نشست

از سوی دیگر لوی صافی، سخنگوی هیات مخالفان سوریه در ژنو ۲ گفت: مذاکرات روز شنبه و یکشنبه با هیات اعرامی نظام سوریه در حقیقت زمینه‌سازی برای مذاکراتی است که درخصوص تشکیل دولت انتقالی آغاز خواهد شد. صافی ادامه داد: صحبت درخصوص تشکیل دولت انتقالی از دوشنبه آغاز می‌شود و مذاکرات برای کشودن گذرگاه‌های انسانی و پرونده بازداشت‌شدگان در حقیقت آزمایشی برای حسن‌نیت نظام سوریه است.

بنا به گزارش‌ها در مذاکرات دیروز نیز دو طرف از طریق ابراهیمی و نه به شکل مستقیم با یکدیگر مذاکره کردند. هیات مخالفان در حالی پشت میز مذاکرات نشستند که اختلافات داخلی زیادی برای ریاست تیم مذاکره‌کننده

خود داشتند. احمد الجبرا که به‌عنوان رئیس این هیات در کنفرانس روز اول شرکت کرده بود تیم مذاکره‌کننده خود را با اختلافات داخلی‌شان رها کرد تا رابرت فور، سفیر آمریکا در سوریه و جفری فلتمن، معاون دبیرکل سازمان‌ملل در نهایت برای ریاست تیم تصمیم بگیرند. پیش‌تر هیثم مالح تلاش داشت تا سکان گفت‌وگوها را به دست گیرد اما با مانع امیشل کیلو، عضودفتر دیگر هیات‌مخالفان رویه‌رو شد. بالاخره تحت این عنوان که «هادی البحر» متخصص امور حقوقی و گفت‌وگوهای فنی است و ماه‌ها بر روی مسایل حقوقی کار کرده است به‌اشاره رابرت فور،د سکان گفت‌وگوها را به دست گرفت. به این ترتیب یک شکل جدید از هیات مخالفان ارایه شد که احمد الجبرا، رئیس هیات اما هادی البحر، رئیس تیم مذاکره‌کننده است. همین وضعیت کافی بود تا کارشناسان سیاسی این گمانه را تقویت کنند که آمریکا درصدد است تا از نفوذ عربستان سعودی در مذاکرات مستقیم دو طرف بکاهد.

به گزارش اسننا، شواهد نشان می‌دهد این مذاکرات تا روز جمعه آینده ادامه می‌یابد تا پس از یک استراحت ۱۰ روزه آنها مجددا در ژنو گرد هم آیند. این در حالی است که مشاور رئیس‌جمهوری سوریه اعلام کرد: جدول زمانی برای مذاکرات در ژنو تعیین نشده است. بنیتنه شعبان در نشست خبری در پاسخ به سوال یکی از خبرنگاران مبنی بر اینکه «دولت سوریه نسبت به عبارت دولت انتقالی حساسیت دارد» گفت: دولت سوریه هیچ‌گونه حساسیتی نسبت به مساله دولت انتقالی ندارد. در شرایطی که سوریه از تروریسم رنج می‌برد و در توافقه‌نامه ژنو ۱ نیز بر لزوم مبارزه با تروریسم تأکید شده، نوعی تسلسل منطقی میان رخدادها وجود دارد که اگر کسی بخواهد واقعیت را رها کند و از رویاهایش صحبت کند در شرایط موجود جای مناسبی برای آن نیست. در همین حال سخنگوی ائتلاف مخالفان سوریه هشدار داد: در صورتی که مذاکرات ژنو ۲ شکست بخورد مخالفان به شورای امنیت می‌روند. مذاکرات ادامه داد اما آیا حتی نتیجه‌گرفتن این مذاکرات می‌تواند نتیجه ملموسی برای مردم گرسنه و جنگ‌زده داشته باشد؟ برای پاسخ به این سوال زمان لازم است اما در آینده نزدیک جنگ باز هم قربانی می‌گیرد.

سعد حریری هشدار داد

سعد الحریری، نخست‌وزیر سابق لبنان نسبت به تلاش‌های برخی برای کشاندن اهل سنت به جنگ میان حزب‌الله با القاعده هشدار داد و اعلام کرد: اهل تسنن به جنگ حزب‌الله با القاعده نمی‌پیوند. همچنین شاخه دولت اسلامی عراق و شام موسوم به داعش در لبنان تشکیل شده است. **(اسنا)**

آزاروف، در پارلمان اوکراین با رای موافق تنها ۱۸۶نماینده از مجموع ۴۴۱نماینده حاضر با شکست رویه‌رو شد. اما هم‌اکنون یانوکویچ حتی بحث استعفای نخست‌وزیر و اصلاحات در قانون ضدتجمعات را نیز روی میز مذاکره با مخالفان گذاشته که ظاهرا توسط آنان رد شده است. روز شنبه ۲۵ژانویه حتی یانوکویچ در دیدار با رهبران مخالف رسما به «آرسنی یاتسنیوک» رهبر حزب سرزمین پدری پیشنهاد پست نخست‌وزیری و به آقای کلیچکو، رهبر حزب اودار یا همان «امشت» سمت معاونت نخست‌وزیری و وزارت امور بشردوستانه را داد که با مخالفت آنان رویه‌رو شد. تا اینجا کار به‌موازات تشدید اعتراضات خیابانی و حملات تهاجمی مخالفان به نیروهای پلیس و ضدشورش که حتی منجر به تسخیر بسیاری از ادارات دولتی توسط معترضان شده است دولت یانوکویچ نهایت تعامل و خوشبختداری را انجام داده است.

این وضعیت در شرایطی رقم می‌خورد که گزارشات مستند و اخبار خبرگزاری‌های بین‌المللی از سطح شهر کی‌یف و میدان استقلال نشان‌دهنده موقعیت هجومی و آناششیستی ویرانگر مخالفان است و پلیس هرچند به نوبه خود یک پای اتهامات است اما نسبت به معترضان در موقعیت تدافعی قرار گرفته است. همچنین خبرهایی که از بعضی شهرهای غربی اوکراین چون «وووو» و «لوانو» فراتکیوسک- می‌رسد گویای تسخیر بسیاری از مراکز حکومتی توسط مخالفان است که این روند تنها در یک سناریوی فروپاشی و تجزیه کشور قابل‌بررسی است. زوم‌کردن برادقطع دوربین خبرگزاری‌های اروپایی به‌خصوص «یورونیوز» روی چهره «ویتالای کلیچکو» قهرمان سابق بوکس به عنوان رهبر اپوزیسیون اوکراین بیش از آنکه منعکس‌کننده تحولات جاری باشد نشان می‌دهد تلاش «هربرساز» رسانه برای کامل‌کردن سناریوی موجود بوده است. این پروپاگاندای سیاسی- تبلیغی حول مشست‌زنی که در جایگاه سیاستمدار قرار گرفته است وضعیت سیاسی اوکراین را در حد یک رنگ و بوکس و برنامه برای ناکاوت رقیب تنزل داده و رویکرد حذفی مخالفان در دوقطبی کنونی این کشور فضا را در مسیر جنگ داخلی و فروپاشی سرزمینی قرار داده است. پیام‌های هشدارآمیز مسکو درخصوص عدم‌ذخالت خارجی از یک طرف و تهدیدات بروکسل- واشنگتن جهت احتمال تدابیر تحریمی علیه دولتمردان اوکراینی از طرف دیگر جای هیچ شکی باقی نمی‌گذارد که کاروان جنگ‌های ژئوپلیتیک فضا در کی‌یف اردو زده و بازگران داخلی و خارجی این منازعه با آتش‌بازی می‌کنند که می‌تواند بار دیگر فاجعه بالکان را تکرار کند. از آنجا که تصویر خاکستری میدان استقلال کی‌یف منعکس‌کننده تمام‌واقعیت اوکراین نبوده و در شرق وضعیت کاملا متفاوتی وجود دارد، ادامه وضعیت موجود و عدم مصالحه طرفین منازعه آینده‌ای را می‌تواند برای اوکراین رقم بزند که کنترل آن در فرادی تحولات از دست تمام بازیگران کنونی خارج خواهد شد.

نگاه

سقوط اولاند

اما نه به‌خاطر خیانت عشقی

● تمرکز خبری رسانه‌های بین‌المللی بر فرانسه و شخص «فرانسوا اولاند» رئیس‌جمهوری این کشور بعد از اینکه هفت‌نامه «کلوز» دست به افشاسازی در خصوص رابطه پنهانی اولاند با «ژولی گی» هنرپیشه سرشناس فرانسوی زده، ابعاد گسترده‌ای به خود گرفته است. ظاهرا دیگر در جوامع غربی حاشیه‌پزدازی‌های کوچک و کم‌اهمیت موجب شده است تا موافقان و مخالفان سیاسی در جناح‌های مختلف با دوردزن «متن» و برنامه‌های کلان، پردازشی از دموکراسی را تبیین کنند که تنها باید ظاهر فقیدار را در معرض داوری قرار داده و گریز گاهی باشد برای فراموش‌کردن عمق شکافی که طبقات اجتماعی را در جنبه خود گرفته است. در طول دو هفته گذشته که کلوز را این رابطه پنهانی را برمال‌کرد تا بعد از زمانی که اولاند گزارش سالانه خود را ارائه داد در سطح افکارعمومی فرانسه و در جامعه بین‌المللی یک دوقطبی رسانه و روشنفکری حول شخصیت «آقای معمولی» شکل گرفت. در این دوقطبی کم‌اهمیت و سوفسطایی یک طرف معتقد بود نباید به حریم خصوصی هیچ‌کس از جمله اولاند تجاوز کرد» و طرف دیگر بر این باور که «اقدامات شخصی یک رئیس‌جمهوری فراتر از تعریف حریم خصوصی بوده و جنبه عمومی پیدا می‌کند» همچنان پای می‌فشارد. تعریف جعلی و تئولیرال از دموکراسی موجب شده است که اصل حریم خصوصی افراد آنچنان امر مقدسی شمرده شود که در موارد روشن و خاص که این حریم خصوصی پیوند مستقیم و ناگسستنی با نقض حقوق دیگران و دیگر مولفه‌های ذاتی دموکراسی منافات دارد، به‌طور کلی نادیده گرفته شود. چنانچه در قضیه رابطه پنهانی اولاند با ژولی گی،ه جدا از اینکه رئیس‌جمهوری یک شخصیت حقوقی است که افعال وی به نمادی از جامعه سیاسی- اجتماعی یک کشور پیوند می‌خورد، هیچ‌کس به حقوق انسانی و قانونی خاتم «الوری ژرولایر» به‌عنوان شریک زندگی اولاند به‌لحاظ یک شخص حقیقی و «ویتالو اول» فرانسه به جهت یک شخصیت حقوقی توجه کافی مبذول ندارد. نکته دیگر در این ماجرا به نوعی فارغ از شکل قضیه برمی‌گردد به نظم مردسالاری و مشروعیت تعدد زوجات که معمولا همیشه غربی‌ها دیگران را به آن متهم می‌کنند. بحث ازدواج رسمی با شریک زندگی بدون ازدواج رسمی، در تعریف ذاتی دموکراسی دقیقا یک مفهوم را می‌رساند به همین دلیل تعدد زوجات به صورت ازدواج رسمی در فرهنگ شرقی مشابه و مترادف رابطه جنسی و عشقی یک مرد با چند زن به طور همزمان در فرهنگ غربی خواهد بود و بر مبنای این تعریف اولاند مرتکب عمل تعدد شریک جنسی به‌طور همزمان شده است. در این رسوایی به شیوه فرانسوی مفهوم دموکراسی با یک نقض آشکار حقوق شهروندی به‌طور عام و حقوق زنان به‌طور خاص رویه‌رو می‌شود که در مناقشه کنونی نادیده گرفته شده است. از طرف دیگر نقض حقوق شهروندی و زنان توسط رهبر یک کشور به‌مراتب تبعات و تاثیر بزرگ‌تری نسبت به همین نقض حقوقی توسط شهروندان عادی داشته و به همین دلیل جنبه سیاسی- اجتماعی مهم‌تری را شامل می‌شود. آنچه که بیشتر از این رسوایی عشقی در فضای سیاسی- اجتماعی فرانسه اهمیت دارد، کم‌رتنگ‌شدن گزارش اقتصادی فرانسوا اولاند تحت‌عنوان «پیمان مسوولیت‌پذیری» بود که دربر گیرنده طرح اصلاحات اقتصادی است. بر اساس طرح جدید دولت سوسیالیست فرانسه، این کشور در سال ۲۰۱۴ قصد دارد حدود ۱۵میلیاردیورو صرفه‌جویی اقتصادی کرده و بین سال‌های ۲۰۱۵ تا ۲۰۱۷ نیز مبلغی بالغ بر ۵۰میلیاردیورو دیگر بر صرفه‌جویی خود بیفزاید. در طرح اولاند گفته شده است که وی قصد دارد مالیات شرکت‌های بزرگ را کاهش داده و هزینه‌های کار را کم کند و در مقابل با کاستن چهاردرصد از هزینه‌های اجتماعی کسری بودجه خود را جبران کند. نگاه انتزاعی به هر کدام از اجزای طرح اقتصادی و پیشنهاد سحالبه به آلمان از سوی اولاند شاید در نگاه اول ضرورت داخلی و تعامل سازنده در حوزه اروپایی تلقی شود. اما واقعیت زمانی خود را نشان می‌دهد که به صورت عینی و آرگانی به طرح‌های اولاند نگاه شود. در چنین برداشتی به استثنای می‌توان عدول رئیس‌جمهوری از وعده‌های انتخاباتی خود و برنامه‌های پایه حزب سوسیالیست در کارزار انتخاباتی ریاست‌جمهوری را دید که قرابت اصلی آن در پایگاه توده طبقه متوسط و سندیک‌های کارگری رای‌دهنده به وی بود. اولاند هم اینک هیچ شباهتی به یک سوسیالیست ندارد و با گذشتن از مرز سوسیالیست دموکراسی اروپایی و نقض فرم‌های وعده داده شده بیشتر به یک لیبرال و راست‌گرای میانه‌رو تبدیل شده است. از هم‌اکنون گسست در جبهه چپ فرانسه را با مخالفت‌های آشکار جناح رادیکال به رهبری اماتشون می‌توان دید

بریده اخبار

● **خبرگزاری فرانسه:فرانسوا اولاند، رئیس‌جمهور فرانسه رسماً از شر یک زندگی‌اش جدا شد.**

● **ایسنا: در سومین سالگرد انقلاب ۲۵ژانویه در مصر حدود ۱۰هزار کشته و صدها نفر دیگر زخمی شدند.**

● **هزاره ۹۰هزار نفر از تظاهرکنندگان هم بازداشت شدند.**

● **همچنین انتخابات ریاست‌جمهوری مصر قبل از انتخابات پارلمانی بر گزار می‌شود.**

● **حریث: یکی از فعالان زن کرد برای نخستین بار از سال ۱۹۹۲ با عبدالله اوجالان دیدار کرد. همچنین ۱۰۱مقام اردش بدلیس در مناطق دایربکر و مرسین ترکیه به سمت‌های دیگر انتقال یافته‌اند.**

● **دیلی تلگراف: خانواده قربانیان لاکربی از تونی بلر، نخست‌وزیر پیشین انگلیس به اتهام همکاری با قذافی شکایت می‌کنند.**

● **یونپا: علاوه بر شوهر عمه رهبر کره شمالی، خویشاوندان نزدیک او نیز اعدام شده‌اند.**